

ΣΠΟΥΔΗ ΚΕΦΑΛΗΣ

(Έργον τῆς κ. Θελαίας Φλωρᾶ-Καταβία)

ΚΩΜΩΔΙΑΙ

Ἀχάριστη! τὰ λόγια μου τρεχοῦμενο νερὸ
Ποῦ μαῦρο μέσ' τ' ἀπόρημνα τὰ βράχια πάντα τρέχει
Καὶ χάνεται' ἔστ' στήθη σου σὰν ζήτησα νὰ βρῶ
Τὸ κᾶτι ποῦ μὲ τὴν ζωὴ'δεμένο ἀκόμα μ' ἔχει.
Ἐσὺ ἀποκοιμώσουνα σκῆς σάρκας τὸ σκοπό,
Κι' ἐνῶ θαρροῦσα σκλάβη μου πῶς εἶχα τὴν ψυχὴ σου,
Ἐχάνετο ἀνώφελα ὅ,τι ἦθελα νὰ πῶ,
Γυναῖκα, στὸ ἀνατρίχιασμα ποῦ πέργαε τὸ κορμίσου.

ΜΑΚ-ΑΘΑΝ.